

centiam. Et ibidem in eadem Civitate in Contrata Sancti Petri intravi cum eo pluries domum cujusdam Hæretici nomine Francisci cum Hæretico Punzilupo, qui faciebat ei magnam reverentiam genuflectendo. Et tunc dictus Franciscus levabat eum, blandiendo ei multum. Et dictus Punzilupus instruebat me Bonaventuram facere hujusmodi reverentias; quæ & feci, nescius quid facerem. Item dicit, quod dictus Punzilupus semel comedit cum dicto Francisco, & ejus Uxore, & Filio. Et jejunavit tum illo die. Et ego etiam comedi cum eis de illis cibis, de quibus comedeabant. Item dicit, quod quando Punzilupus intrabat domum dicti Francisci, & faciebat ei reverentiam, præsentem erant Uxor dicti Francisci, quæ mortua est, & Filius ejus, qui postmodum detentus fuit pro Hæresi, & modò mortuus est. Item quædam, quæ vocatur Spectia, & quædam, quæ vocabatur Bonaventura, amba de Contrata Sancti Petri, & quædam, quæ vocabatur Vincentia, quæ modò mortua est. Item dicit, quod intravit cum dicto Punzilupo plures alias domos in eadem Civitate ad tales personas, idest Hæreticos, quibus dictus Punzilupus semper faciebat reverentiam.

Dominus Gabriel filius Domine Trivisane, qui ambo fuerunt Credentes Hæreticorum, in MCCLXXXV. die VII. Februarii, juratus dicit, quod audivit a matre sua pluries, quæ stabat cum Hæreticis, quod Punzilupus erat bonus homo, intelligendo de bonitate Hæreticorum, & quod erat Credens & Amicus eorum.

Magister Johannes Minister Fratrum de Pœnitentia, in MCCLXX. die XI. intrante Decembri juratus dicit, quod semel invenit Punzilupum in Contrata Sancti Pauli, & dixit ei dictus Punzilupus, quod veniebat de Arimino, & quod erant in Arimino multe domus Patarenorum. Et quum ipse testis quæreret ab eo, quomodo cognosceret dictas domos, respondit ei: Ego bene cognosco eas, quia habent aliqua signa, per quæ cognosco eas. Et quum ipse testis diceret: Indicate illa; ipse Punzilupus dixit: Hoc ego nolo facere.

Dominus Jacobinus Judex, in MCCLXXXIII. die V. intrante Julio, juratus dicit, quod fama erat, & a pluribus audivit, quod Punzilupus sæpe visitabat Hæreticos, qui erant in Romagnola, & maxime Arimini. Et quod nuper ante mortem suam visitaverat quemdam Episcopum Hæreticorum.

Bonneratus, qui fuit Credens Hæreticorum in MCCLXXXVIII. die VII. Aprilis juratus dicit, quod Punzilupus fuit Credens, Amicus, & Familiaris Hæreticorum. Item quod circa quatuor annos, antequam Punzilupus moreretur, ipse testis una cum Oldeberto, Bertraminio, & Alberto, qui omnes Credentes Hæreticorum erant, in domo una erat cum duobus Hæreticis. Et tunc Punzilupus transiens, inde vocatus intravit, ubi erant Hæretici. Et tunc Punzilupus videntibus omnibus prædictis, fecit magnas caritatis, & ostendit magnam amicitiam & familiaritatem dictis Hæreticis. Et etiam omnibus prædictis. Et in præsentia omnium prædictorum fecit reverentiam uni de prædictis Hæreticis. Et recedentibus omnibus prædictis, Punzilupus remansit cum Hæreticis, & hortabatur & consolabatur, pro ut poterat, unum de prædictis Hæreticis, qui erat infirmus.

Castellanus, qui fuit Credens Hæreticorum, in MCCLXXXVIII. die XX. Maji, juratus dicit, quod Punzilupus fuit Credens, Amicus, & Familiaris Hæreticorum. Quod scit ex eo

A quod modò sunt circa viginti unus anni, quod ipse testis vidit & audivit, quod quondam Petrus de Romaninis ante domum ipsius testis dixit Punzilupo: Vultis vos videre unum Patarenum? Cui respondit: Ego utique veniam. Ita volo. Et tunc dictus Petrus duxit Punzilupum in domum dicti testis, ut videret Patarenum; sed Patarenus non erat ibi. Et tunc Punzilupus recessit de domo prædicti. Item dicit, quod modò sunt circa vigintiduo anni, quod ipse testis vidit Punzilupum familiariter loquentem cum Johanne Bergamasco Hæretico, & cum Domina Bensavere sub porticu domus dictæ Domine. Et quum intrassent ostium dictæ domus, dicta Domina & Punzilupus, vidente & præsentem dicto teste, adoraverunt, & reverentiam fecerunt dicto Hæretico. Item dicit, quod ipse Punzilupus dixit frequenter ipsi testi, si sciret, ubi essent Hæretici, vel si haberet in domo eos, quia eos volebat libenter videre, & loqui eis.

B Domina Jacoba uxor quondam Brexani, quæ fuit Credens Hæreticorum, in MCCLXXXVIII. die XXVIII. Maji, dicit suo juramento, quod quondam Zonta Merzarius Hæreticus, post mortem Punzilupi dixit dictæ testi, quod dictus Punzilupus, dum viveret, serviebat sibi, sciens eum esse Hæreticum, de rebus suis & bonis, & manutenebat eum, & tenebat eum in privato, & non manifestabat eum. Quum tamen ipse Punzilupus sciret, ubi dictus Zonta stabat in domo, & quum ipsa testis diceret dicto Zonta: Erat Punzilupus de gente vestra? ipse dixit: Erat bene de nostra gente, & Credens noster.

C Magister Albertus de Gratiano, qui longo tempore fuit Credens Hæreticorum, in MCCLXXXVIII. die XVI. Julii, juratus dicit, quod jam sunt vigintiocto anni, quod Punzilupus dixit dicto testi pro eo, quod ipse sciebat, quod ipse testis erat Credens Hæreticorum, si cognoscebat Martinum de Campitello Hæreticum. Qui respondit, quod sic. Et tunc dictus Punzilupus dixit dicto testi cum magno affectu: Si Deus te salvet, salutabis eum ex

D parte mea, quando videbis eum. Item dicit, quod circa idem tempus, quando tres Hæretici debebant comburi, quod hora combustionis ipsi Hæretici dederunt calceos suos dicto Punzilupo, tamquam familiari & noto eorum. Item dicit, quod modo sunt circa triginta anni, quum ipse testis esset Mantua, quod Johannes de Casalotto Episcopus Sæcæ Hæreticorum de Bagnolo, petivit ab ipso teste, quid faceret, & quomodo se haberet Armannus, qui dicitur Punzilupus. Et hoc petivit dictus Episcopus pro eo quod ipse Armannus erat amicus & familiaris ejus.

E Jacobinus Calegarius in MCCLXXXVIII. die IV. exeunte Julio, juratus dicit, quod sunt vigintiquatuor anni, vel circa, quod vidit semel, quod quondam Armannus, qui dicitur Punzilupus, & quondam Thomaxinus, qui fuit de Cremona, venerunt ad Gerardum Hæreticum, & familiariter & private loquuti fuerunt cum dicto Hæretico super ripam Padis. Et quum dictus testis esset juxta eos, dederunt sibi unum fasciculum de juncis de salice, & licentia-verunt eum. Et hoc fecerunt, ne ipse testis audiret eos quid dicerent.

Patet, quod Punzilupus fecit, quod dicitur in Rubrica, cum Hæreticis; quibus fecit reverentiam. Item cum Hæreticis, a quibus accepit, & dedit Consolamentum. Item cum Hæreticis, quos sociavit, & quorum Nuntius fuit,